

ZPRAVODAJ

Pístinský

číslo 4 | prosinec 2016 | vydává TS Pístina z. s.

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení čtenáři,

přicházíme za Vámi s letošním druhým číslem Pístinského zpravodaje. Rok se pomalu, ale jistě chýlí ke svému konci, před sebou máme kromě dlouhé topné sezóny také dobu adventní, čas rozjímání a bilancí. Všichni dobře víme, že život na vesnici není jednoduchý. Většina z nás celý rok pracuje, a nemyslím tím zdaleka jen zaměstnání mimo domov. Zpravidla právě o náš domov, jeho teplo a útulnost je starostí nejvíce. Péče o dům, zvířata a zahradu je práce, která nikdy nekončí, a která musí člověka těšit, protože bez lásky a vztahu k ní by život na venkově nebyl snad ani možný.

Jednou z příjemnějších věcí na malé vsi je to, že nás mívá hektická vánoční nákupní horečka a stres z přeplněných obchodních domů. Předvánoční doba má své zvláštní nostalgické kouzlo, které nás spojuje, a kterému každý z nás, byť nevědomky, podléhá. Pojďme si toto jedinečné období užít opravdu v klidu a pokoře, těšit se a upřímně radovat z věcí zdánlivě samozřejmých, které se ukáží pro život jako nepostradatelné obvykle, až když chybí. Mám tím samozřejmě na mysli zdraví, pohodu v rodině a přítomnost nejbližších.

V čísle se vracíme k některým kulturním akcím tohoto roku a o příspěvky jsme požádali i zástupce jiných spolků v Pístině, aby shrnuli svoji práci v letošním roce. O rozhovor na úvodní stranu jsme požádali živnostníka a zastupitele obce Františka Radu.

Za Tělovýchovný spolek Pístina bych chtěla všem spoluobčanům popřát klidné prožití svátků vánočních a do nového roku hodně štěstí, pevné zdraví, dobré sousedské vztahy a úspěchy v rodinném i pracovním životě.

Marcela Adamová,
Tělovýchovný spolek Pístina

SNAŽÍM SE ODVÁDĚT POCTIVOU PRÁCI

S Františkem Radou hovoříme na téma, zda má řemeslo stále ještě zlaté dno, ale také, jak jde skloubit podnikání, práce v obecním zastupitelstvu, rodina a zájmová činnost.

Jak dlouho působíš v zastupitelstvu obce a jakou funkci zastáváš?

V zastupitelstvu obce jsem již 3. volební období, v současné době jsem členem kontrolního výboru.

Uvítal bys, kdyby na jednání zastupitelstva chodilo více občanů?

Na jednání nechodí téměř nikdo, zájem veřejnosti bych uvítal.

Co bys rád zlepšil, co v Pístině chybí?

Rád bych, aby lidé žili více pospolu, pomáhali si, aby se více zajímali o život v obci a přispívali každý svou měrou k jejímu rozkvětu.

Všichni víme, že jsi povoláním tesař a pokrývač. Kde všude působíš? Uživí se dnes živnostníci na vesnici?

Vyučil jsem se tesařem a tímto řemeslem se žívím od svého vyučení. Od roku 2002 provozuji živnost jako soukromý podnikatel. Zažil jsem lepší i horší léta, jak už to v životě chodí. Mohu říci, že poslední tři roky je práce dost. Mám zákazníky především z okolí Jindřichova Hradce, občas jezdím i někam dál, to bývá tak třikrát do roka. Teď mám například zakázku v Jesenici u Prahy. Snažím se odvádět poctivou práci a toho si lidé váží. To platí ve všech profesích.

Bude v tvých šlápějích pokračovat i tvůj syn?

Můj syn se vyučil elektrikářem a zatím se této profesi věnuje.

Kde máš své kořeny a jak ses dostal do Pístiny?

Pocházím z nedaleké Horní Pěny, moje žena Hanka je rodačka z Pístiny. Žijeme v domě rodičů manželky od roku 1995.

I když nejsi rodilý občan Pístiny, známe tě všichni jako činnorodého člověka, který, když je potřeba, podá vždy pomocnou ruku. Jsi členem místního Sdružení dobrovolných hasičů a nechybíš na žádné akci. Jaký je tedy tvůj vztah k obci?

Po mém příchodu do Pístiny jsme s několika místními (např. s Petrou Hantovou) začali postupně pořádat akce, které se pak staly tradičními – pálení čarodějnic, dětský den apod. Pak mě oslovili bratři Jiráčkovi, zda bych nevstoupil do SDH a společně jsme začali obnovovat nejen činnost dobrovolných hasičů, ale oživoval i kulturní akce, které tehdy v Pístině v podstatě neexistovaly. Myslím, že to byl kus záslužné práce a letos to je právě 10 let od obnovení činnosti místního SDH.

Co bys chtěl prostřednictvím zpravodaje sdělit spoluobčanům?

Velmi si vážím toho, že činnost v naší vesnici podporují místní senioři, účastní se akcí a mají zájem o dění v obci. Chtěl bych jim touto cestou poděkovat a popřát mnoho zdraví a životního elánu.

-ma-

F. Rada pasován na rybáře při výlovu rybníka Dolní návesní 5. 11. 2016

LOV ČERNÉ ZVĚŘE PO CELÝ ROK

Myslivecký spolek Stráž, z.s., má v současnosti 15 členů. Od svého založení přispívá ke zlepšování životního prostředí, zajišťuje chov, vypouštění a ochranu zvěře, stejně jako rozvoj myslivecké kynologie a loveckého střelectví. Činnost provozuje v pronajaté honitbě o výměře 1169 hektarů.

Honitbu tvoří z větší části zemědělská půda (889 ha), částečně les (161 ha) a vodní plochy (66 ha). Orná půda je využívána převážně k pěstování obilí a řepky. Existující vodní plochy jsou intenzivně využívány k chovu ryb. Zbývajících 53 ha tvoří ostatní plochy.

Nejvýznamnější zvěř

ří v honitbě je srnčí, pak následuje zajíc a bažant. Jde o druhy, u nichž jsou stanoveny normované stavy. Soustavným příkrmováním srnčí zvěře v zimních měsících a důsledným tlumením škodné se členové spolku snaží udržet normované stavy. Ne vždy se to však daří. Silnice I. třídy vedoucí z Třeboně do Jindřichova Hradce se silným automobilovým provozem způsobuje v této honitbě každoročně velké ztráty. Instalovaná zradidla ve formě pachových ohradníků a reflexních fólií nepřinášejí očekávaný efekt. Svou daň nejen na srnčí zvěři si vybírá i intenzivní zemědělská výroba.

Významná je i černá zvěř, která migruje v let-

ních měsících z okolních lesních honiteb do úživných lánů obilí a řepky polní honitby Stráž - Pístina. V těchto monokulturách řepky a obilí má v létě černá zvěř nejen dostatek potravy, ale i klid. Ten jí okolní lesní honitby, vzhledem k rozmachu rekreační turistiky (houbaření, cyklistika, pěší turistika), neumožňují. Zde pak černá zvěř způsobuje velké škody na pěstovaných kulturních rostlinách. Ochrana proti škodám je však ve velkých lánech problematická.

Proto vítáme přístup Ministerstva zemědělství ČR, které chce rozšířením doby lovu zvýšit odstřel černé zvěře. Jde o celoroční lov černé bez rozdílu věku a pohlaví. Plně si uvědomujeme, že jde o krajní řešení momentální mimořádné situace, a že celoročním neomezeným lovem mohou být narušena pravidla myslivecké etiky lovu. Situace je však natolik vážná, že pokud nebudou stavy černé zvěře plně pod kontrolou, musí se využívat všechny dostupné prostředky.

Ing. Karel Kučera, MS Stráž, z.s.

UVÍTÁME NOVÉ VČELAŘE

Český svaz včelařů má přes 52 tisíc členů. Toto množství představuje 98 % všech včelařů v naší republice. Česká republika tak patří mezi státy s nejvyšší organizovaností chovatelů včel na světě. Čeští organizovaní včelaři chovají zhruba přes půl milionu včelstev. To je 97 % celkového počtu včelstev evidovaných na území České republiky. A jak jsme na tom v Pístině?

Včelaři organizovaní v Českém svazu včelařů jsou do jednotlivých základních organizací (ZO) zařazeni dle stanov buď podle místa trvalého bydliště, anebo místa trvalého umístění včelstev. Včelaři v Pístině patří spádově do Základní organizace Stráž nad Nežárkou, kam patří katastrální území obcí Stráž nad Nežárkou, Vydří, Plavsko, Hatín, Stajka, Polště, Roseč, Dvorce, Lásenice, Dolní Lhota, Příbraz, Libořezy, Mníšek, Stříbřec a Pístina. V současné době má organizace 54 členů s 508 zazimovanými včelstvy. Založení včelařského spolku ve Stráži nad Nežárkou se datuje rokem 1899. V kronice města se tohoto roku píše: Usnesení rady, že se spolek jejich bude od nynějška jmenovati „Hospodářsko – včelařský spolek pro Stráž nad Nežárkou a okolí.“

Katastr obce Pístina je pro včelaření poměrně vhodný. Pastviny nabízejí včelám květovou snůšku a v doletu včel je les, který nám za příhodného počasí nabízí medovici. V některých krajích převládá osev polí řepkou a pšenicí, což se na včelstvech projevuje hladověním. Pestrost včelí stravy je velice chudá, včelstva jsou slabá a snadno podléhají nemocem.

Včelařský rok začíná v září. Pokud bych měl hodnotit letošní včelařský rok na snůšku medu, tak byl poměrně úspěšný. V naší ZO jsme nezaznamenali hromadné úhyny včelstev jako v jiných organizacích. V ČR byl úhyn na jaře letošního roku 30%. Největší hrozbou je mor včelího plodu. Při zjiš-

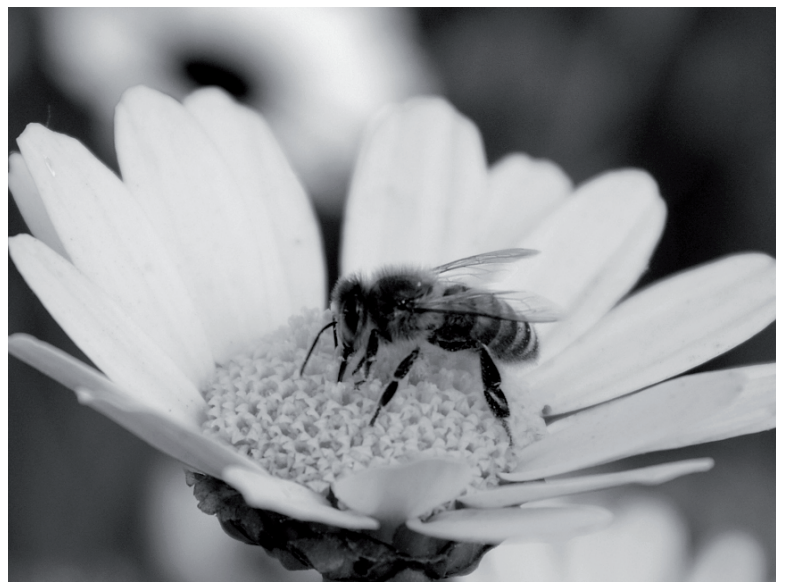
tění klinických příznaků nařizuje veterinární správa likvidaci včelstev a spálení veškerého zařízení. V letošním roce byl prokázán mor včelího plodu na třech stanovištích v obci Hatín a jednom stanovišti ve Stajce. Celkem jsme za dohledu veterinární zprávy zlikvidovali 31 včelstev a současně spálili úly a další zařízení, které mohlo být kontaminováno spory moru. Dalším nepřítelem včelstev je roztoč *Varroa destructor*. Parazituje na včelách a dovede včelstva oslabit tak, až dojde k úhynu. Další včely vyloupí zásoby uhynulého včelstva a roztoče si přinesou prisáté na těle do svého úlu. Situace se opakuje. Veterinární správa vydává každoročně metodiku ošetření včelstev proti varroáze. V katastru naší ZO ale včelaři také neorganizovaní včelaři, a tam nejsme schopni zdravotní stav včelstev zjistit.

Na závěr bych chtěl říci, že věkový průměr včelařů je poměrně vysoký.

Nové včelaře bychom uvítali. Několik mladších se přihlásilo, ale je to podle mne důsledek dotačních titulů pro začínající včelaře. Většinou problematiku chovu včel neznají. ČSV organizuje kurzy pro začínající včelaře a každý zkušenější včelař určitě rád poskytne informace a poradí. Všem, kteří ve včelaření najdou koníčka a způsob, jak se alespoň trochu naučit v přírodě chovat, přejí mnoho úspěchu.

Jan Blažek

jednatel ZO ČSV Stráž nad Nežárkou

STŘÍPKY Z KULTURNÍHO DĚNÍ V OBCI

Pandořina skříňka Evy Tvrdé

Dne 10. října do Pístitiny zavítala spisovatelka Eva Tvrdá, která žije a tvoří na Hlučínsku, pozoruhodné oblasti severní Moravy, která byla od roku 1742 součástí pruského státu. Toto území pak mělo od ostatních částí naší vlasti poněkud jiný společenský a ekonomický vývoj, který se podepsal na osudech, kultuře a myšlení zdejších obyvatel. K Československu bylo Hlučínsko připojeno na základě Versailleské mírové smlouvy 4. února 1920.

Ve svém literárním díle popisuje Eva Tvrdá život tamních lidí v období II. světové války. Osudy obyvatel Hlučína za války byly o to složitější, že jako obyvatelé Německé říše museli muži sloužit povinnou vojenskou službu ve Wehrmachtu. Děje příběhů a jejich hrdinů se často prolínají s příběhy současnými. Knihy jsou mnohdy doplňovány dobovými fotografiemi z archivu autorčiny rodiny. Nepíše ale pouze romány, ale také novely a krátké povídky, mnohé s nádechem černého humoru. Sympatická spisovatelka nám čtením úryvků ze své tvorby a poutavým vyprávěním zpříjemnila podzimní večer. Na závěr besedy autorka vylosovala jednoho z přítomných posluchačů, který získal milý dárek v podobě jedné její knihy s osobním věnováním.

Děkujeme za uspořádání zajímavé besedy s autorským čtením, které obohatilo naše literární obzory.

Posvícení svaté Kateřiny

V sobotu 19. listopadu se uskutečnil 2. ročník posvícení svaté Kateřiny. Tělovýchovný spolek Pístitina se pokusil oživit tuto tradici poprvé v loňském roce, a protože se posvícení setkala s úspěchem, mohli jsme tuto lidovou slavnost uspořádat i letos. Při bohoslužbě v kapliče nám jáhen Tomasz Zbudski povyprávěl o legendě svaté Kateřiny a čtrnácti svatých pomocnicích, kterým je místní kaplička zasvěcena. Větec z pečiva, posvěcený při bohoslužbě, byl za doprovodu muziky a průvodu účastníků donesen do společenské místnosti, kde byl později rukou paní starostové slavnostně rozkrojen, aby tak symbolicky ukončil „nadvládu žen“, která při oslavách svaté

Poutníci před výslapem po křížcích. Pout' sv. Zdislavy 28. 5. 2016

Kateřiny panuje a v jejímž duchu se celá posvícenská oslava nese. Dobrou náladu rozdávala po celý večer kapela Marnotratníci ze Šumavy. Význam vesnického posvícení pak spatřujeme především v připomenutí historie selského života a nelehké práce našich předků.

-ma-

Obce Pístitina pozvala na druhé setkání rodáků 2. září 2017, jehož součástí bude vysvěcení zvonu v kapli sv. Kateřiny, na který je vyhlášena veřejná sbírka. V současné době jsme ve fázi plánování, ale doufám, že program uspokojí děti i dospělé. Pevně věřím, že setkání po letech budou příjemná.

Vlasta Petrová, místostarostka obce

Rozsvícení vánočního stromu v Pístitně

Díky iniciativě členů místního SDH se nám v neděli 27. 11. opět po roce slavnostně rozzářil vánoční stromek před kaplí sv. Kateřiny a otevřel tím čtyřtydenní dobu adventní.

A co letos ještě stihneme?

Adventní dílnu pro ženy 3.12.

Tradiční Mikulášskou nadílku pro děti 5.12.

Adventní dílnu pro děti 10.12.

Přijďte si se svými dětmi vyrobit originální vánoční dekoraci do společenské místnosti v sobotu 10. prosince od 14 hodin. S sebou dobrou náladu, věci na tvoření a něco dobrého na zub.

V příštím roce nás kromě tradičních kulturních akcí čeká jedna mimořádná, a tady je na ní pozvánka:

Vážení spoluobčané,
ráda bych Vás a Vaše příbuzné jménem

Rozsvícení vánočního stromu v Pístitně

Sportovní den 3. 9. 2016

Posvícení svaté Kateřiny 19. 11. 2016

ZLATÉ SVATBY V PÍSTINĚ

Rok 1966 byl pro Pístinu mimořádný počtem uzavřených sňatků. Svě ano si řeklo celkem šest párů. Přitom počet obyvatel nebyl nikterak vyšší, než je dnes. S laskavým svolením několika zúčastněných jsme zavzpomínali na jejich velký den, od kterého jim letos uplynulo úžasných 50 let. Zlatou svatbu v letošním roce oslavili manželé Zahradníkovi z čp. 1, manželé Vrchotovi z čp. 60, manželé Kovářovi z čp. 58, manželé Kozlovi z čp. 27 a manželé Blažkovi (nyní žijící ve Stráži nad Nežárkou). Podle vzpomínek pamětníků se v tomto roce vzali ještě manželé Římnáčovi z čp. 39.

Pan Ladislav Zahradník ve vzpomínkách na svatební den uvádí: „Já jsem tehdy pracoval jako zootechnik v JZD ve Stráži. Moji kolegové sehnali a opravili tři kočáry, a tak nás na svatbu vezly kočáry tažené koňmi. Kočiči a koniči už tehdy moc nebývalo, ale podařilo se je sehnat. Kočiči byli pánové Křenek, Blažek a Lindtner. Kočičary se pak staly velkým hitem a byly využívány na svatbu i jinými páry. Družina ženicha vyjela s kočičary z Pístitiny pro nevěstu do Stráže a obřad se konal na tehdejší MNV ve Stráži. Koňská spřežení se svatebním průvodem provázelo mnoho přihlížejících, byla to velká atrakce,“ dokončuje pan Zahradník. Jeho manželka pak doplňuje, že svatba se konala v březnu, počasí bylo proměnlivé, svítilo sluníčko a chvílemi dokonce i sněžilo.

Josef Vrchota upřesňuje: „Já jsem v té době také pracoval v JZD ve Stráži a tehdejší předseda Rosol dal za úkol svému agronomovi a mně, abychom obstarali pro Ladislava Zahradníka tři kočičary. Netušil jsem, že kočičary povevou na svatbu také mě a mojí manželku. Shánění kočičarů provázelo mnoho příběhů. Po práci jsme objížděli celý okres a hledali vhodné kočičary ke koupi. Jeden jsme našli v Novosedlech nad Nežárkou u Kotlabů. Pan Kotlaba nás zavedl do garáže, kde byla vybetonovaná podlaha, a to tehdy bylo jen málokde, a tam stál nádherný kočičar. Měl žlutou barvu, krásné polstrování a byl ve výborném stavu,

jen zapřáhnout a jet,“ s nostalgii vzpomíná Josef Vrchota. „Jeho majitel nám jej ochotně prodal. Ne všichni ale byli takto vstřícní. Jednu vyjíždku mám spojenou s úsměvnou historkou: Kočičar stál na statku v Domaníně pod zastřešenou kolnou. Shnilá kola byla zabořena v hlině, vnitřek byl zaprášený, plný haraburdí, hnízdily na něm dokonce slepice. Když jsme jednali s hospodářem o prodeji, přihnal se jeho rozlícená manželka, že raději vezme sekeru a rozštípe jej, než aby kočičar prodala. Vypadli jsme odsud jako cukráři,“ směje se pan Vrchota. „Kde jsme pak koupili další dva kočičary, už si nevzpomínám. Byly oba černé a nebyly už v tak dobrém stavu. Naší svatbu, která byla v dubnu, provázelo krásné počasí. Kočičar s ženichem vyjel z Pístitiny do Stráže pro nevěstu, kde byl na radnici obřad a pak v domě nevěsty hostina.“

Kovářovi (z čp. 58) měli svatbu v dubnu. Paní Kovářová nám prozradila, že pochází z Dolní Pěny, a v domě nevěsty byla také hostina. Vařilo se a peklo, zabilo se i prase. Kuchařky a cukrářky byly z okolních vesnic. Na hostinu přišli příbuzní a sousedé. Bývalo místním zvykem, že druhý den ženich s nevěstou drhli rejžákem podlahu v místnosti, kde probíhala oslava. Na svatbu jeli auty, protože obřad byl až v Jindřichově Hradci.

Josef Blažek do našich svatebních příběhů vnáší nové poznatky: „Já jsem také pracoval v družstvu a byl jsem jedním z kočičarů, kteří svatby vozili. Kromě té své jsem odvezl všechny svatby, které tehdy v okolí jezdily kočičary. Mám z těchto cest mnoho vzpomínek, vyjíždky se zapřáženými koňmi v kočičaru nebyly vždy jednoduché. Jezdil jsem s koňmi už od svých 13 let. Ty dva černé kočičary jsme nekoupili, byly pouze zapůjčené. Jeden byl od hospodského Pešty z Políkna a druhý z Kostelní Radouň. Ten žlutý od Kotlabů jsme si později my tři kočičari od JZD odkoupili. Pak jej vlastnil pouze pan Křenek. Kočičar se ale po čase přestal používat, stál dlouho na faře ve Stráži a Křenek jej zřejmě prodal. Kde je kočičar dnes, nevím,“ dodává Josef Blažek. „Tehdy jsem bydlel u rodičů na statku v Pístitině v čp. 8 (dnes budova Domova Pístitina), náš svatební průvod vyjel z Pístitiny pro nevěstu do Příbrazi, obřad se konal na strážské radnici a hostina v Příbrazi v domě mé manželky. Se svojí ženou jsem začal chodit ve svých 17 letech, ženil jsem se ve 23 a jsem s ní už 50 let,“ s pýchou uzavírá pan Blažek.

Vrchotovi 9. 4. 1966

Blažkovi 1. 10. 1966 (kočiči Jiří Lindtner)

Novomanželé Kozlovi 22. 10. 1966

Kozlovi (z čp. 27) měli svatbu v říjnu. Také tuto dvojici provázely na svatbě kočičary s koňmi. Podle slov paní Kozlové bylo prý hezké počasí. Ženich s jeho družinou přijeli pro nevěstu do Stráže, na tamní radnici proběhl obřad a pak všichni hosté jeli kočičary a auty zpět do Pístitiny, kde v domě ženicha probíhala hostina. „Můj tatínek byl muzikant a hrál nám se svojí kapelou na svatbě. V domě rodičů mého manžela žijeme dodnes,“ dodává s úsměvem paní Kozlová.

Svatební rok 1966 uzavřela v prosinci svatba manželů Římnáčových z čp. 39. Josefa Římnáčová dnes žije v Jindřichově Hradci a Stanislav Římnáč již bohužel není mezi námi.

Všem párům, které nám poskytly rozhovor a fotografie děkujeme a připojujeme velkou gratulaci k tak významnému životnímu jubileu!

-ma-

Zahradníkovi březen 1966

ZISK Z VÝBĚRU STOČNÉHO PRO DALŠÍ ROZVOJ OBCE

Obec Pístina je se svými sedmdesáti dvěma chalupami malá vesnička a nebývá samozřejmostí, že takto malá sídla bývají vybavena odpovídající plnohodnotnou infrastrukturou.

V roce 2008 se zastupitelé obce museli rozhodnout, zda udělají zásadní krok k posílení rozvoje infrastruktury obce a pustí se do územním plánem obce schváleného projektu - výstavby čistírny odpadních vod a souvisejícího kanalizačního řádu. Tento projekt byl plně podporován a doporučován k realizaci odborem životního prostředí Městského úřadu J. Hradec a reagoval na udělenou, časově omezenou výjimku k vypouštění odpadních vod. Spolufinancován měl být z dotačního operačního programu životního prostředí. Po projednání s veřejností

na dvou společných setkáních bylo většinovým názorem rozhodnuto projekt realizovat.

Administrace projektu byla velice náročná, a přestože byl projekt stavebně dokončen již v roce 2011, závěrečné vyhodnocení akce bylo dokončeno až v roce 2014. Celkové fakturované finanční náklady dosáhly 20 242 734 Kč bez DPH, celková dotace 13 505 295 Kč, vlastní zdroje obce včetně neuznatelných nákladů činily 6 748 274 Kč, plus náklady na podporu občanům na stavbu domovních přípojek. Obecní podíl byl uhrazen z vlastních prostředků, nebyla využita dluhová služba.

Po dobu udržitelnosti projektu si projekt na sebe musí umět vydělat, a proto byl nastaven model tzv. finanční analýzy, kde je stanovena minimální výše ceny

stočného, kterou je nutno dodržet až do roku 2024. Výše ceny stočného nepřekračuje sociálně únosnou mez a je srovnatelná s průměrnými cenami v okolí. Obec založila pro rozvoj a obnovu vodohospodářské infrastruktury fond, na který je mimo jiné převáděn veškerý zisk z výběru stočného. Dosud je naspořeno (bez zisku za rok 2016) přibližně 292 tisíc Kč. Další vývoj finanční bilance bude ovlivněn především tím, jak bude využit opuštěný objekt Domova Pístina, který je v majetku Jihočeského kraje; obci vzniká ztráta z dřívější úhrady stočného ve výši přibližně 100 tisíc Kč za rok. Poté, co bylo zvoleno nové vedení Jihočeského kraje, by naše obec měla usilovně komunikovat s vlastníkem tak, aby objekt našel smysluplné využití. -af-

RUBRIKA KRÁTKÝCH ZPRÁV

- Společenská místnost otevřená pro veřejnost ukončila svoji činnost k 31.8. 2016.
- Ve dnech 7. a 8. 10. 2016 se uskutečnily volby do zastupitelstev krajů. V naší obci dopadly volby takto: 24 hlasů ČSSD, 6 hlasů ANO, 5 hlasů ODS, 4 hlasy KSČM, 3 hlasy TOP 09, 3 hlasy Strana svobodných občanů, 3 hlasy Koalice SDP a SPO, 2 hlasy KDU-ČSL, 2 hlasy Česká pirátská strana, 1 hlas Úsvit nár. koalice, 1 hlas Ne ilegální imigraci. Volilo celkem 54 voličů, účast 60%.
- 14.11. 2016 proběhlo v zasedací místnosti OÚ Pístina připomínkové řízení občanů k návrhu „katastrálního operátu“. O tzv. digitalizaci katastru se přišlo informovat mnoho spoluobčanů, připomínky mohly být uplatňovány také na pracovišti Katastrálního úřadu v J. Hradci do 28.11. 2016.
- Prostor bývalé prodejny smíšeného zboží je od listopadu 2016 využíván Jednotkou SDH Pístina, která je zřizována obcí, za účelem kvalitní teoretické přípravy členů JDSH.
- Zastupitelé obce ve spolupráci s představiteli aktivních pístinských spolků projednali a schválili kulturní kalendář akcí pro rok 2017.
- Na prosincovém jednání zastupitelstva bude mimo jiné projednán návrh na pořízení nového Územního plánu obce.
- Stále pokračuje veřejná sbírka na nový zvon do kapličky svatě Kateřiny. Přispívat je možné do přenosné kasičky, která je standardně umístěna v kanceláři obecního úřadu. Finanční částky je také možné zasílat na speciálně zřízený účet viz níže.

VÝZNAMNÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA

V druhé polovině letošního roku oslavili a oslaví svá významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

Červenec:

Jana Kozlová 70 let, Pavel Troják 70 let

Srpen:

Kristina Čuchnová 93 let

Září:

Zdeněk Dařha 60 let

Říjen:

Pavla Hrádková 65 let

Listopad:

Ursula Kozáková 82 let

Prosinec:

Josef Vrchota 75 let, Ladislav Zahradník 84 let, Růžena Trojáková 65 let

Gratulujeme!

Obec Pístina

Pístina č. p. 35, 378 02 Stráž nad Nežárkou

pořádá

VEŘEJNOU SBÍRKU

za účelem zhotovení zvonu do kaple sv. Kateřiny

Sbírka se uskuteční v době **od 28. 5. 2016 do 30. 9. 2017.**

Finanční dary můžete zasílat na **účet č. 274648306/0300.**

poslední vklad lze provést dne **27. 9. 2017.**

Děkujeme všem, kteří tuto sbírku podpoří.

Sbírka je povolena Krajským úřadem pro Jihočeský kraj podle ust. § 4 zákona č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů v platném znění, oznámení o konání sbírky bylo přijato dne 14.4.2016.

KNIHOVNA JAKO KOMUNITNÍ CENTRUM OBCE

Do vzpomínek na školní léta a na život na malém městě neodmyslitelně patří knihovna. S kamarádkami jsme ji rády a často navštěvovaly, a důvodem nebyly zdaleka jen knihy. V knihovně bylo vždy mílo, teplo a příjemně, panovala tam tajemná atmosféra, a přestože v ní bylo vždy dost lidí, i zvláštní klid. Předháněly jsme se, kdo si půjčí více knih, na literární trháky byly dokonce i pořadníky. Trávily jsme tam spoustu času, a tak beru jako samozřejmost, že do knihovny vodím i své děti. Vztah dětí ke knihám je dnes jiný než dříve, a o to více je třeba jej rozvíjet a prohlubovat. Bohužel knihovna v Pístině takovouto oázou není. Nemá příhodné prostory na to, aby se v ní návštěvník zdržel déle, začal se do knihy, mohl na chvíli dát děti do koutku, kde by si pohrály či prohlížely knihy. O útulnosti a teple ani nemluvě. Můj názor je, že knihovny nejsou přežitkem a na malé vsi jsou potřebné.

Zastupitelé naší obce jednali o možnosti upravit místnost, která slouží v současné době jako volební, na knihovnu. Knihovna by tak mohla získat nový, funkční a moderní vzhled. O tom, v jaké fázi je tato plánovaná rekonstrukce, co vše by se tam mohlo pro občany dělat, a co znamená pro veřejnost knihovna, jsem hovořila s pístinskou místostarostkou a ředitelkou velké městské knihovny v jedné osobě Vlastou Petrovou. Na otázku „Je podle tebe knihovna v dnešní přetechnizované době třeba?“ odpověděla:

„Domnívám se, že ano. Lidé by měli vědět, že knihovna není pouze místem, kde si je možné vypůjčit knížky, ale že nám poskytuje prostor pro setkávání. V knihovně se můžeme potkávat s lidmi, ale také být sám sebou a pracovat.“

Knihovna by měla být prostředím, kterému lidé věří a kde se cítí dobře, místem, které je otevřeno všem a kde je možné se vzdělávat i bavit.

Mým přáním je, aby knihovna v Pístině přestala být tou pomyslounou Popelkou, měla důstojné prostory a plnila funkci komunitního centra obce. Vždyť ve většině malých obcí je knihovna jediným nositelem kultury. A knihovna by měla být nejen aktivní, ale i atraktivní.

Pokud se nám podaří prostory bývalé zasedací, současné volební místnosti vhodně upravit, nebude problém, aby knihovna v ní byla i aktivní. Co se týče knih, dnes lze jakoukoli knížku do knihovny pořídit v tzv. výměnných souborech, které vytváří Městská knihovna Jindřichův Hradec v rámci projektu Jihočeského kraje

Regionální funkce knihoven. Tyto soubory knih putují po knihovnách a obce nejsou zatěžovány náklady na pořízení nových knih do knihovny.

Kulturní a jiné akce knihovny by bylo nutné zabezpečit dobrovolníky, kteří dnes již fungují i ve velkých knihovnách. Věřím, že i v Pístině by se našli. Námětů na činnost knihovny by se také jistě našla spousta. Po ohlasech, které měly besedy se spisovatelem (Miroslav Hule, Eva Tvrďá) a výtvarné dílny, je zřejmé, že se tímto směrem můžeme ubírat i nadále.

Rekonstrukce obecního úřadu je zatím ve fázi projektové. Je třeba vyřešit především vytápění budovy. A samozřejmě se budou hledat možnosti financování z některého z možných dotačních programů.“

-ma-

BOHATÁ ČINNOST HASIČSKÉHO SBORU

Dne 24. listopadu měl Sbor dobrovolných hasičů Pístina prozatím jediný letošní oficiální zásah, kdy členové jednotky přijeli jako jedni z prvních k autonehodě a pomáhali se stabilizací řidiče havarovaného automobilu, zajišťovali havarovaný automobil proti požáru a řídili dopravu do příjezdu profesionálních hasičů.

Během roku se hasiči zúčastnili jedenácti soutěží, přičemž třikrát se umístili na 4. místě, a to na soutěžích v Mirochově, Políkně a Buku.

Kulturní činnost začala jako vždy masopustním průvodem po obci. Začátkem března byl po zimě proveden úklid hasičárny, kontrola funkčnosti požárních stříkaček, veškeré techniky a automobilu. Další pořádanou společenskou akcí bylo stavění máje, kterou se opět podařilo uhlídat, a mohla být v červnu pokácena. V červnu proběhla schůze SDH, na níž starosta informoval o novinkách a současně byl aktualizován plán akcí na léto a podzim. Dne 30. července sbor uspořádal taneční zábavu, na níž přišlo hodně lidí z blízkých obcí i dalekého okolí. K tanci jim zahrála kapela Klaret – Strážský výběr. Na první adventní neděli byl u kapličky rozsvícen vánoční strom a rok uzavřou čerti, kteří budou chodit po Pístině 5. prosince.

Do konce roku bude ještě pořízeno technické vybavení jednotky SDH, např. požární hadice.

Marek Jann

Jednatel a velitel družstva SDH

Mladí hasiči v Mirochově, 4. místo v soutěži v požárním útoku

RYBNÍČNÍ SOUSTAVA PÍSTINY

Projektem Místní akční skupiny Třeboňsko a spolupracujících obcí byl vytvořen v minulých letech projekt, který ve svém výsledku mapuje rybníční soustavy dotčených obcí. Naše obec se tohoto projektu rovněž zhostila, a výsledkem je prezentace rybníční soustavy Pístina na webových stránkách, konkrétně pod odkazem www.rybniky-trebonsko.cz, následným „překlikem“ na mapu stránek si může každý vyhledat konkrétní rybník, včetně mapového náhledu.

-af-

Pístinský zpravodaj • Vydavatel: Tělovýchovný spolek Pístina z. s. • Redaktor: Marcela Adamová (-ma-)

Adresa redakce: Pístina 35, 378 02 • Tel.: 728 281 983, e-mail: tspistina@gmail.com

Cena: Zdarma • Sazba a tisk: Kreativní agentura R51

Redakce si vyhrazuje právo články zkrátit, s obsahem čtenářských příspěvků se redakce zpravodaje nemusí vždy ztotožňovat.

Elektronickou verzi zpravodaje najdete na adrese: www.pistina.cz • Pokud nedostanete zpravodaj, můžete si ho vyvednout na Obecním úřadě Pístina.

Příspěvky a náměty je možné zasílat na výše uvedenou e-mailovou adresu.